

«Ποιος θα έρχεται
σε μια τυφλή γιαγιά;»
Κάποιες σκέψεις...

ΑμεΑ και τα προβλήματά τους

Άτομα με αναπηρία (ΑμεΑ) ή άτομα με ειδικές ανάγκες ονομάζονται τα άτομα που έχουν μόνιμες ή προσωρινές αναπηρίες (φυσικές ή νοητικές), με αποτέλεσμα τον περιορισμό της δραστηριότητάς τους και τη μη συμμετοχή τους στην κοινωνία. Τα άτομα αυτά αποτελούν το 10%, περίπου, του συνολικού πληθυσμού.

Δυστυχώς, αυτοί οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα όπως:

- δυσχέρειες στην επικοινωνία
- δυσκολίες μετακίνησης
- ελλείψεις στην παρεχόμενη εκπαίδευση
- απόρριψη
- εμπόδια στην εργασιακή ένταξη
- αδιαφορία
- μοναξιά

**Πώς
μπορούμε να
βοηθήσουμε
τους
ανθρώπους με
αναπηρία;**

Ως άτομα

- Τους αποδεχόμαστε.
- Δεν τους λυπόμαστε, αλλά τους θαυμάζουμε.
- Τους συμπεριφερόμαστε σαν να είναι όμοιοι με εμάς.
- Δεν τους κοροϊδεύουμε.
- Τους ενθαρρύνουμε να εκφράσουν τα συναισθήματά τους.
- Τους περιβάλλουμε με αγάπη και όχι οίκτο.
- Τους βοηθάμε, αφού πρώτα ρωτήσουμε αν χρειάζονται την βοήθειά μας.
- Δεν παραβιάζουμε τις θέσεις στάθμευσης, τις ράμπες πρόσβασης ΑμεΑ κ.ά.

**Πώς
μπορούμε να
βοηθήσουμε
τους
ανθρώπους με
αναπηρία;**

Ως πολιτεία

- Θεσμοθετούμε νόμους που δίνουν λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα αυτά.
- Δημιουργούμε τις κατάλληλες υποδομές που διευκολύνουν τις μετακινήσεις τους.
- Εντάσσουμε τα άτομα αυτά οργανικά στην κοινωνία.
- Εκπαιδεύουμε όλα τα μέλη της κοινωνίας, ώστε να σέβονται και να υποστηρίζουν τα άτομα με αναπηρία.
- Μεριμνούμε και φροντίζουμε για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής τους.

Η δική μου συμπεριφορά απέναντι στη γιαγιά

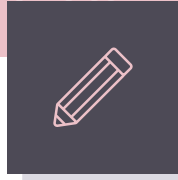
Η αλήθεια είναι ότι η συμπεριφορά μου απέναντι σε ένα άτομο σαν την γιαγιά του βιβλίου δεν θα ήταν πολύ διαφορετική από τη συμπεριφορά των δύο κοριτσιών.

Θα ήμουν δίπλα της να την ακούω, να της κρατώ συντροφιά, να της δίνω αγάπη και τρυφερότητα, όπως η ίδια έδινε στα κορίτσια. Να τη βοηθώ όταν το χρειαζόταν.

Παρόλο που εκείνη έβλεπε με τα μάτια της ψυχής, θα προσπαθούσα να γίνω τα δικά της σημερινά μάτια για να δει την εξέλιξη της ζωής.

Επίσης, θα προσπαθούσα να περιορίσω την περιέργειά μου, να μην ρωτώ πληροφορίες για τον τρόπο που τυφλώθηκε, θα την άφηνα μόνη της να το πει.

Τέλος, θα ζητούσα από τους γύρω μου να την πλησιάσουν και να επικοινωνήσουν, ώστε να αισθάνεται λιγότερη μοναξιά.

*Ευχαριστώ πολύ για
τον χρόνο σας!*